

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

22. Consecuta Transfigurationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

resurrectionem fiet æterna. Hic est verè Naza-
 ræus, *Candidior nive, nitidior lacte, rubicundior Thren.
 ebore antiquo, & sapphiro pulchrior. Candidus & 4. 7.
 rubicundus, electus ex millibus, pulcher ut luna, Cant. 5.
 electus ut sol, ô Domine! & hac gloria, propter 10. c. 6.*
 me, fraudâsti carnem tuam per omne tempus vi-
 tæ mortalis! quantum ideo tibi debeo, ô Domi-
 ne! quid ni ego tunc carnem meam privem om-
 nibus jucunditatibus, ut vicem aliquam repen-
 dam.

MEDITATIO XXII.

Consecuta Transfigurationem.

PUNCTUM PRIMUM.

MOyses & Elias circumstant Christum, ideo Moyses
 & Elias.
 Misti potissimum, quòd notiores, & à san-
 ctitate celebriores, quòd maximè zelantes pro
 lege & populo Dei, quòd quadragenario jejunio
 & accessu ad montem, ubi divinorum myste-
 riorum & Incarnationis Dominicæ participes
 facti sunt, in primis excelluerunt. Visi autem ipsi
 sunt in magna gloria ad ipsius Christi majorem
 honorem, cui famulabantur, & ut intelligere-
 tur justos fore similes suo capiti. Quæ illorum
 lætitia, viso Redemptore! quas egerunt gratias,
 quam reverenter adorarunt! *Loquebantur au- Luc. 9.
 tem cum Christo de excessu, quem completurus 31.
 erat in Ierusalem, de passione & morte: verè
 fuit excessus dolorum, sed & meritorum ac sa-
 tis-*

De passione a-
gunt in
gloria.

tisfactionum, supra totum debitum generis hu-
mani, excessus denique amoris, quo indigni es-
ramus : alioqui excessus è vita intelligitur. Sed
quorsum in gloria mentio passionis ? Sic illam
amabat propter nos : & docemur consolationes
esse ferendas, ad patiendum fortiter pro Chri-
sto, quod quantumcumque erit, excessus non
erit ; sed multò infra debitum nostrarum cul-
parum, infraque vicem debitam illius amoris.

PUNCTUM II.

Luc. 9.
32.
Aposto-
li dor-
miant
interim.
Eccl. 7.
9.

Quomodo se habuerint Apostoli, *Graviter*
erant somno. Cœperunt cum Christo ora-
re, sed victi sunt. Ita contingit tepidis, qui pro-
inde in oratione sua non transfigurantur, sicut
ti fervidi, quibus convenit illud : *Melior est finis*
orationis quàm principium, quia in fine mutan-
tur : tepidi remittunt, & sic fraudantur conso-
latione & fructu.

Luc. 9.
32.
Dulcedo
caelestis
gaudii.
Pf. 30.
20.
1. Cor. 2.
9.
Phil. 3. 8

Cum evigilantes vidissent majestatem Christi,
& duos viros cum illo, atque hi pararent abire :
Petrus obstupescens ait ad Iesum : Faciamus hic
tabernacula. Proh, quanta erit cœli jucunditas,
quando sic Petrus captus est, vix tenuissimo
illius judicio, ut sedem ibi æternam figere vel-
let, oblitus rerum omnium : *Quàm erit magna*
multitudo dulcedinis tue, quàm abscondisti,
quàm oculus non vidit, nec auris audivit, nec in
cor hominis ascendit ! Præ qua re S. Paulus o-
mnia detrimentum duxit, habetque pro sterco-
ribus.

tribus. Sed nesciebat Petrus quid diceret, ebrius à suavitate spectaculi, & forte, quia volebat impeditam passionem, de qua loquebantur, sicut postea fecit, quando & à Christo objurgatus est. Verè nescit, qui dicat, qui hanc vitam putat consolationis esse, cum sit crucis: & moritur, qui discrepare vult à Christo, quem sibi sequendum proposuit.

PUNCTUM III.

Testimonium de cælo: *Nubes lucida obumbravit eos*: in nube, Spiritus Sanctus intelligi potest, à quo abundantia donorum. Et *lucida* erat, non ut olim, in qua apparebat Deus, nebulosa: quia umbræ cessabant, veritate exhibita. *E nube vox Patris: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.* Idem in baptismo. Adit nunc, *ipsum audite*, ad commendandam ipsis doctrinam, qui alioqui dicebat: *Mea doctrina non est mea, sed ejus, qui misit me.* In Doctorem nobis datur. *Loquere igitur Domine, quia audit servus tuus.*

Jesum hono- rant Spi- ritus S. & Pater. Mat. 17. 5. Ioan. 7. 16. 2. Reg. 3. 9.

PUNCTUM IV.

Prosternuntur discipuli ad vocem. Bonus Spiritus solet initio turbationem incutere, mox pacem. Unde ait: *Surgite & nolite timere.* Quod si placida vox Dei sic commovet, quid illa terrificam judicantis? *Levantes autem oculos, neminem viderunt, nisi solum Iesum.* Sufficit mi-

X hi,

Humilis
Jesus.

hi, abscedant licet omnes, tu me nunquam desere. Prohibuit manifestari visionem, donec resurgeret, ad exemplum humilitatis: unde & factum, ut paucis suam gloriam exhibuerit, qui confundi & mori coram omnibus non erubuit.

MEDITATIO XXIII.

Filii Zebedaei petunt primas sedes.

Marci 10. Matth. 20.

PUNCTUM PRIMUM.

Marc.
10. 35.

1.
Ambitiosi.

2.
Voluntas propria.

Marc.
11. 24.

3.
Conspirant ambitiosi.

Quomodo se insinuant? Magister volumus, ut quodcumque petierimus, facias nobis. Prædixerat Christus de sua Passione, & Resurrectione, sed ad illam non attendentes, ad gloriam tantum Resurrectionis sunt intenti: sic ambitiosi agunt. 2. Modus etiam orandi est ambitiosus, volumus, inquit, quasi eorum voluntas debeat esse ratio dandi: nec habent resignationem, quia non addunt; si tu vis, aut expedit. Denique cum præsumptione, Quodcumque petierimus, quasi nihil eis negari deberet, nempe abusi sunt Christi promisso, Quaecumque orantes petitis, credite, quia accipietis. At petitio nasci debet ex amore Dei, non suimet, & quæri debet ejus gloria, non propria. 3. Conspirant ambrosi fratres in vitium ambitus, & matris utuntur officio, Quæ accessit cum filiis adorans, pro reverentia, ad captandam gratiam. Solet ambitio

velle